

Sygn. akt VIII U 43/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy - Klimek
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2019 r. w Gliwicach

sprawy D. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o datę przyznania emerytury

na skutek odwołania D. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 października 2018 r. **nr** (...)

15 listopada 2018 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek

Sygn. akt VIII U 43/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 października 2018 r. (nr (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał ubezpieczonej D. N. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 października 2018 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Jednocześnie wskazano, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia.

Kolejną decyzją z 24 października 2018 r. (nr (...)) organ rentowy ustalił ubezpieczonej okresową emeryturę kapitałową od 1 października 2018 r., jednocześnie zawieszając jej wypłatę z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Na skutek wniosku ubezpieczonej z 5 listopada 2018 r. o podjęcie wypłaty emerytury i ponowne obliczenie świadczenia, (...) Oddział w Z. decyzją z 15 listopada 2018 r. (nr (...)) ponownie ustalił ubezpieczonej wysokość emerytury i podjął wypłatę świadczenia od 1 listopada 2018 r., tj. od miesiąca, w którym złożyła wniosek.

Z powyższymi ustaleniami nie zgodziła się ubezpieczona, zaskarżając decyzję z 24 października 2018 r. (nr (...)) oraz decyzję z 15 listopada 2018 r. (nr (...)). Ubezpieczona kwestionowana datę wznowienia wypłaty emerytury. Twierdziła, że świadczenie powinna otrzymywać od 1 października 2018 r., a nie od 1 listopada 2018 r., ponieważ decyzję o przyznaniu emerytury z 24 października 2018 r. z informacją o jej zawieszeniu w związku z kontynuowaniem zatrudnienia otrzymała dopiero w listopadzie 2018 r., dlatego wniosek o wypłatę świadczenia złożyła dopiero 5 listopada 2018 r. Jednocześnie podniosła, że jej zatrudnienie ustało 30 października 2018 r., zatem zgodnie z informacją przekazaną jej przez pracownika organu rentowego, powinna otrzymać emeryturę od 1 października 2018 r.

W odpowiedzi na odwołania, organ rentowy wniósł o ich oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2018 r. ubezpieczona D. N. wniosła o przyznanie jej emerytury. Wskazała, że nadal pozostaje w stosunku pracy z ALMA# (...) sp. z o.o. w G..

Decyzją z dnia 24 października 2018 r. (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonej zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 1 października 2018 r., tj. od miesiąca, w którym zgłosiła wniosek. Jednocześnie wskazano, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia oraz, że w celu wypłaty emerytury należy przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy.

W tym samym dniu organ rentowy wydał decyzję, w której ustalił okresową emeryturę kapitałową przysługującej ubezpieczonej również od 1 października 2018 r., tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu wskazał, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia oraz, że w celu podjęcia wypłaty emerytury należy przedłożyć w organie rentowym świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego praca była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury oraz wniosek o podjęcie wypłaty emerytury.

Ubezpieczona pracowała w ALMA# (...) sp. z o.o. w G. do 30 października 2018 r.

W dniu 5 listopada 2018 r. ubezpieczona wniosła o ponowne obliczenie świadczenia emerytalnego oraz o wypłatę świadczenia emerytalnego, przedkładając świadectwo pracy z 30 października 2018 r. wystawione przez ALMA# (...) sp. z o.o. w G..

(...) Oddział w Z. decyzją z 15 listopada 2018 r. ponownie ustalił ubezpieczonej wysokość emerytury i podjął wypłatę świadczenia od 1 listopada 2018 r., tj. od miesiąca, w którym złożyła wniosek.

Ubezpieczona wniosła odwołania. Nie zgadzała się z ustaloną datą podjęcia wypłaty świadczenia, twierdząc, iż powinno być ono podjęte od 1 października 2018 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się aktach organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonej nie zasługują na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu bezspornym jest, że ubezpieczona jest uprawniona do emerytury. Przedmiot sporu sprowadzał się natomiast do ustalenia daty podjęcia wypłaty świadczenia. Ubezpieczona twierdziła, że powinno być ono podjęte od 1 października 2018 r., ponieważ decyzję o przyznaniu emerytury z 24 października 2018 r. z informacją o jej zawieszeniu w związku z kontynuowaniem zatrudnienia otrzymała dopiero w listopadzie 2018 r., dlatego wniosek o wypłatę świadczenia złożyła dopiero 5 listopada 2018 r. Jednocześnie podniosła, że jej zatrudnienie

ustalo 30 października 2018 r., zatem zgodnie z informacją przekazaną jej przez pracownika organu rentowego, powinna otrzymać emeryturę od 1 października 2018 r.

Zgodnie z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.), postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Z kolei w myśl art. 129 ust. 1 ww. ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

Podobne uregulowania znajdują się w §3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. Nr 237, poz. 1412). Zgodnie z tym przepisem, postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że przepisy ustawy przewidują wszczęcie tego postępowania z urzędu.

Jednocześnie, zgodnie z §3 ust. 2 wniosek, o którym mowa w ust. 1, stanowi zgłoszone na piśmie lub ustnie do protokołu w organie rentowym:

- 1) żądanie przyznania świadczenia;
- 2) żądanie wznowienia postępowania w sprawie świadczenia przez organ rentowy;
- 3) inne żądanie w sprawie przyznanego świadczenia, w szczególności:
 - a) ponownego ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości,
 - b) wyłączenia z kręgu osób uprawnionych do renty rodzinnej,
 - c) przyznania dodatku do pobieranego świadczenia,
 - d) podjęcia lub wznowienia wypłaty świadczenia,
 - e) zawieszenia prawa do świadczenia,
 - f) wypłaty świadczenia osobie zamieszkalej za granicą w sposób określony w ustawie lub przepisach odrębnych.

Zgodnie z powyższym, art. 116 ust. 1 ustawy emerytalnej wprowadza ogólną zasadę prawa emerytalno-rentowego wypłacania świadczeń na wniosek zainteresowanych od dnia spełnienia ustawowych warunków, lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub złożono wszystkie wymagane dokumenty. Reguła powyższa wyklucza więc możliwość wstecznego wypłacania świadczeń, tj. za okres po nabyciu prawa, a przed złożeniem wniosku/wymaganego dokumentu, poza wypadkiem przewidzianym przez ustawę (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 5 lutego 2013r., sygn. akt III AUa 1061/12).

Obowiązuje generalna zasada wszczynania postępowania emerytalno-rentowego na wniosek ubezpieczonego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 24 stycznia 2013 r., sygn. akt III AUa 1124/12). Bez złożenia wymaganego wniosku o ustalenie, tj. potwierdzenie przesłanek nabycia prawa do emerytury nie zostanie ono urzeczywistnione jako świadczenie przysługujące w określonej wysokości od konkretnie oznaczonego miesiąca. Oznacza to, że wniosek emerytalny, o którym mowa w art. 116 ust. 1 ustawy emerytalnej., stanowi warunek sine qua non dopełnienia, urzeczywistnienia i konkretyzacji przysługującego z mocy prawa do emerytury (tak też: wyrok Sądu Najwyższego z 12 września 2017 r., sygn. akt II UK 381/16).

Jednocześnie regulacja z art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej nie pozwala na wypłatę świadczenia, mimo spełnienia warunków do jego uzyskania, jeśli ubezpieczony nie złoży stosownego wniosku (patrz.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 9 listopada 2016 r., sygn. akt III AUa 494/16).

Z powyższego wynika, że dopiero wniosek ubezpieczonego skutkuje wszczęciem postępowania w sprawie świadczeń. Bez wątplenia wniosek taki może złożyć także prawidłowo umocowany pełnomocnik, co też wynika z ogólnych zasad prawa. Z kolei wypłata świadczenia następuje m.in. nie wcześniej, niż od miesiąca kiedy ubezpieczony (lub pełnomocnik) złożył wniosek.

Wskazać należy, że wypłata świadczenia emerytalnego przyznanego ubezpieczonej na podstawie decyzji z 24 października 2018 r. została zawieszona, albowiem kontynuowała ona zatrudnienie – stosunek pracy ubezpieczonej ustał dopiero 30 października 2018 r. Ubezpieczona złożyła jednak wniosek o wznowienie wypłaty zawieszonoego świadczenia dopiero 5 listopada 2018 r., zatem zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami organ rentowy prawidłowo podjął wypłatę jej świadczenia od 1 listopada 2018 r., tj. od miesiąca, w którym złożyła wniosek. Należy podkreślić, że nie ma przy tym znaczenia fakt, że ubezpieczona otrzymała decyzję o przyznaniu emerytury z 24 października 2018 r. na początku listopada 2018 r. Decyzja ta została przez organ rentowy wydana w terminie i prawidłowo doręczona ubezpieczonej.

W związku z powyższym, uznać należy, że w niniejszej sprawie ubezpieczona wniosła o wznowienie wypłaty zawieszonoego świadczenia w dniu 5 listopada 2018 r., w związku z czym, mając na uwadze ww. normy prawne, świadczenie nie mogło zostać jej wypłacone wcześniej niż 1 listopada 2018 r. Tym samym stanowisko zajęte przez organ rentowy jest prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołania ubezpieczonej jak bezzasadne i orzekł jak w sentencji wyroku.

(-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek